

”مینی بچی - سدا اسی نشی پر رھو گ ہمارا پدما پدم پاگیہ ہئے جو پنت پاون
 باپ کی ہر بچی بنی ہئے، ان سین ہمیں بیحد سک کا ورثا ملتا ہئے“

پرشن :- تہ بچون کو کسی پی ترم سین گھرٹا وا نفرت نہین ہو سکتی ہئے کیون؟
 اُتر :- کیونکہ تہ بیج اؤر جھاڑ کو جانتی ہو۔ تمہیں پتا ہئے یہ منش سرشتی روپی
 بیحد کا جھاڑ ہئے۔ اِس ہرایک کا اپنا اپنا پارت ہئے۔ ناٹک پر کی پی اُکترس ایک
 دوسری سین گھرٹا نہین کرینگی۔ تہ جانتی ہو ہر نین اِس ناٹک پر ہیرو ہیروئن کا پارت
 بجایا۔ ہر نین جو سک دیکھی، وہ اؤر کوئی دیک نہین سکتا۔ تمہیں آقاہ خوشی ہئے ک
 ساری وشو پر راجیہ کرنی والی ہر ہئے۔

اور شانتی ۔ اور شانتی کھنی سین ہین بچون کو جو نالیج ملی ہئے، وہ ساری بُڈی
 پر آ جانی چاہیئی۔ باپ کی پی بُڈی پر ہئے نان کوئسی نالیج ہئے؟ یہ منش سرشتی روپی
 جھاڑ ہئے، جسی کلپ ور کیہ پی کھتی ہئے، اُسکی اُتپنی، پالنا قر وناش کُسی ہوتا ہئے،
 سارا بُڈی پر آنا چاہیئی۔ جُسی وہ جڑ جھاڑ ہوتا ہئے، یہ ہئے چٹن۔ بیج پی چٹن ہئے۔
 اُنکی مہما پی گاتی ہئے، وہ سنیہ ہئے، چٹن ہئے اُرتات جھاڑ کی آد، مذیہ، اُنت کا راز
 سمجھاء رہی ہئے۔ کوئی پی آکیوپیشن کو جانتا نہین۔ پر جاپنا برہما کی آکیوپیشن
 کو پی جاننا چاہیئی نان۔ برہما کو کوئی یاد نہین کرتی۔ جانتی ہین نہین۔ اُجمیر پر
 برہما کا مندر ہئے۔ ترمورتی پتر چپاتی ہئے، اُنہر برہما وشنو شکر ہئے۔ برہما دیوتاہ نمہ
 کھتی ہئے۔ اَب تہ بچی جانتی ہو اِس سمیہ برہما کو دیوتا نہین کھا جاتا ہئے۔ جب
 سمپورٹ بنی تب دیوتا کھا جائ۔ سمپورٹ بن چلی جاتی ہئے سوکیر وطن پر۔

بابا کھتی ہئے تمہاری باپ کا نام کیا ہئے؟ کس سین پوچتی ہئے؟ آتما سین۔ آتما
 کھتی ہئے ہمارا بابا۔ جسکو معلوم نہین ہئے ک کس نین کھا وہ تو پرشن پوچ نہ سکی۔
 اَب بچی سمجھ تو گئی ہئے بروبر دو باپ سپکی ہئے۔ گیان تو ایک ہین باپ دیتی ہئے۔ اُپی
 تہ بچی سمجھتی ہونگی یہ شو بابا کا رت ہئے۔ بابا اِس رت دواران ہمکو گیان سُناتی ہئے۔
 ایک تو یہ ہئے جسمانی برہما، باپ کا رت۔ دوسرا قر روحانی باپ کا یہ رت ہئے۔ اُس
 روحانی باپ کی مہما ہئے سک کا ساگر.... پھلی تو یہ بُڈی پر رھینگا یہ بیحد کا باپ ہئے
 جس سین بیحد کا ورثا ملتا ہئے۔ پاون دنیا کی مالک بنتی ہئے۔ نراکار کو بُلّاتی ہئے پنت
 پاون آؤ۔ آتما ہین بُلّاتی ہئے۔ جب پاون آتما ہئے تب نہین پُکارتی۔ پنت ہئے تو پُکارتی
 ہئے۔ اَب تہ آتما جانتی ہو وہ پنت پاون باپ اِس تن پر آیا ہئے۔ یہ پوُلنا نہین ہئے، ہر
 اُنکی بنی ہئے۔ یہ سوپاگیہ تو کیا پدم پاگیہ کی بات ہئے۔ قر اُس باپ کو پوُلنا کیون
 چاہیئی۔ اِس سمیہ باپ آئی ہئے یہ نین بات ہئے۔ شو جینتی پی ہر ورش منائی جاتی ہئے۔
 تو ضرور وہ ایک وار ہین آتی ہئے۔ لکشمی نارائٹ سٹیگ پر ٹی۔ اِس سمیہ نہین ہئے۔ تو
 سمجھانا چاہیئی اُنہون نین پُرنجر لیٹا ہونگا۔ 16 کلا سین 12-14 کلا پر آئی ہونگی۔ یہ

تمھاري بنا ڪوئي نھين ڄاڻي. ستيگ ڪھا جاتا هئ نئين دنيا ڪو. وهان سڀ ڪڇ نيان هين نيان هئ. ديوتا ڌرم نام پي ڳايا جاتا هئ. وهي ديوتائين جب وام مارگ ۾ جاتي هئ تو ڦر اُنڪو نيان پي نھين تو ديوتا پي نھين ڪھ سڪي. ڪوئي پي اُٿسي نھين ڪھينگي ڪ هم اُنڪي ولساولي ڪي هئ. اُگر اُپني ڪو اُس ولساولي ڪي سمجھتي تو ڦر اُنھون ڪي مھما، اُپني نندا ڪيون ڪرتي؟ مھما جب ڪرتي هئ تو ضرور اُنھون ڪو پوٽر، اُپني ڪو اُپوٽر پنت سمجھتي هئ. پاون سين پنت بنتي هئ، پُتر جنم لپتي هئ. پھلي پھلي جو پاون ٿي وهي ڦر پنت بني هئ. تھ ڄاڻي هو پاون سين اَب پنت بني هئ. يھ رت پي پنت هئ. رت ڪي مھما ڪوئي هوتي نھين. تھ اِسڪول ۾ پڙھتي هو. اُنھ نمبر وار فرست، سيڪنڊ ڪلاس تو هوتي هئ.

اُپي بچي سمجھتي هئ همڪو باپ پڙھاتي هئ، تب تو آتي هئ نان. نھين تو يھان اُني ڪي ڪيا درڪار هئ. يھ ڪوئي گرو، مھاتما، مھاپُرش آد ڪڇ نھين هئ. يھ تو ساڌارڻ منش تن هئ. سو پي بھت پُراڻا هئ. بھت جنمون ڪي اُنت ۾ پرويش ڪرتا هون. اُور تو ڪوئي اُنڪي مھما نھين. صرف اِس ۾ پرويش ڪرتا هون تب اُنڪا نام هوتا هئ. نھين تو پرجاپتا برھما ڪھان سين آيا. منش مونجھتي تو ضرور هئ نان. باپ نين همڪو سمجھايا هئ تب تھ سمجھاتي هو. برھما ڪا باپ ڪوئن؟ برھما وشنو شڪر اُنھون ڪا رچنا يھ شو بابا هئ. ٻڌي اوپر چلي جاتي هئ. پرم پتا پرماتما جو پرمڌام ۾ رھتي هئ اُنڪي يھ رچنا هئ. برھما وشنو شڪر ڪا آڪيوپيشن الگ هئ. ڪوئي آپس ۾ 3-4 هوتي هئ، سڀڪا آڪيوپيشن اُپنا اُپنا هوتا هئ. ڀارت هرايڪ ڪا اُپنا اُپنا هئ. اُتني ڪروڙون آتمائين هئ ايڪ ڪا ڀارت نه ملي دوسري سين. يي ونڊر فل باتين سمجھي جاتي هئ. ڪتني ڏير منش هئ. اُپي چڪر پورا هوتا هئ. اُنت هئ نان. سڀ واپس ڄاڻينگي، ڦر سين چڪر رپيت هونا هئ. باپ يھ سڀ باتين پن پن پرڪار سين سمجھاتي رھتي هئ، نئين بات نھين. ڪھتي هئ ڪلپ پھلي پي سمجھايا ٿا. بھت لولي باپ هئ، اُٿسي باپ ڪو تو بھت پيار سين ياد ڪرنا چاھيئي. تھ پي باپ ڪي لولي بچي هو نان. باپ ڪو ياد ڪرتي آئي هو. پھلي سڀ ايڪ ڪي پوجا ڪرتي ٿي. پيد پاءُ ڪي بات هئ نھين. اُپي تو ڪتنا پيد پاءُ هئ. يھ رام ڪي پڳت هئ، يھ ڪرشن ڪي پڳت هئ. رام ڪي پڳت ڌوپ جڳاتي تو ڪرشن ڪي پڳت ناڪ بند ڪر ديتي هئ. اُٿسي پي ڪڇ باتين شاسترون ۾ هئ. وه ڪھي همارا پڳوان بڙا، وه ڪھي همارا بڙا، دو پڳوان سمجھ لپتي هئ. تو رانگ هوني ڪارڻ سڀ اُن رائيتيس ڪام هين ڪرتي هئ.

باپ سمجھاتي هئ بچي، پڳتي پڳتي هئ، گيان گيان هئ. گيان ڪا ساگر ايڪ هين باپ هئ. باقي وه سڀ هئ پڳتي ڪي ساگر. گيان سين سدگتي هوتي هئ. اُپي تھ بچي گيانوان بني هو. باپ نين تمھين اُپنا اُور ساري چڪر ڪا پي پريچيه ديئا هئ. جو اُور ڪوئي دي نه سڪي. اِس ليئي باپ ڪھتي هئ تھ بچي هو سؤدرشن چڪرڌاري. پرم پتا پرماتما تو ايڪ هين هئ. باقي سڀ بچي هين بچي هئ. پرم پتا اُپني ڪو ڪوئي ڪھ نه سڪي. جو اُچي

سمجھدار منش هئ، سمجھتي هئ يه ڪتنا بڙا ڊراما هئ. اُنهر سڀ آڻڪٽرس اَوناڻشي ڀارت بجاتي هئ. وه چوڻي ناڻڪ تو وناڻشي هوتي هئ، يه هئ اَناڊي اَوناڻشي. ڪڍي بند هوني والا نهين هئ. اِتي چوڻي آتما، اِتنا بڙا ڀارت ملا هونئا هئ شير ليني اُور چورني ڪا اُور ڀارت بجاني ڪا. يه بائين ڪوئي شاسترون ۾ نهين هئ. اَگر اِسڪو ڪسي گُرو نين سُنيا هوتا تو اُنڪي اُور پي فالوئرس هوتي نان. صرف ايڪ فالوئر ڪيا ڪام ڪا هئ. فالوئر تو وه جو پورا فالو ڪري. اِنڪي ڊريس آڌ تو وه هئ نهين. ڪوَن ڪهينگي شش هئ. يه تو باپ بٽ پڙهاتي هئ. باپ ڪو هين فالو ڪرنا هئ، جئسي بارات هوتي هئ نان. شو ڪي پي بارات ڪهتي هئ. بابا ڪهتي هئ يه هماري بارات هئ. تهر سڀ پڙتياڻ هو، مئن هون پڙوان. تهر سڀ سڄنيان هو، بابا آيا هئ تمڪو شرنگهار ڪر لي جاني. ڪتني خوشي هوني چاهيئي. اَب تهر سرشتي ڪي آڌ، مڌي، اَنت ڪو جانتِي هو. تهر باپ ڪو ياد ڪرتي ڪرتي پوئر بن جاتي هو تو پوئر راجائي ملتي هئ. باپ سمجھاتي هئ مئن آتا هين هون اَنت ۾. مڃهي ٻلائي هين هئ پاون دنيا ڪي اِستاپنا اُور پتت دنيا ڪا وناش ڪراني آئو. اِس ليئي مهاڪال پي ڪهتي هئ. مهاڪال ڪا پي مندر هوتا هئ. ڪال ڪي مندر تو ديڪتي هئ نان. شو ڪو ڪال ڪهينگي نان. ٻلائي هئ ڪ آڪر پاون بناو. آتمائون ڪو لي جاتي هئ. بيحد ڪا باپ ڪتني ڊير آتمائون ڪو ليني ليئي آئي هئ. ڪال ڪال مهاڪال سڀ آتمائون ڪو پوئر گُل گُل بناء ڪر لي جاتي هئ. گُل گُل بن جائي تو ڦر باپ پي لي چلينگي گود ۾. اَگر پوئر نهين بنينگي تو سڙائين ڪاني پرينگي، فرق تو رهتا هئ نان. پاپ ره جاتي هئ تو ڦر سڙا ڪاني پري. پڌ پي اَٿسا هئ. اِس ليئي باپ سمجھاتي هئ ميني بچون، بهت بهت مينا بنو. ڪرشن سيڪو مينا لڳتا هئ نان. ڪتتا پير سين ڪرشن ڪو جهولائي هئ، ڌيان ۾ ڪرشن ڪو چوئا ديڪ جهت گود ۾ اُٿاءِ ڪر پيار ڪرتي هئ. وٽڪنڻ ۾ چلي جاتي هئ. وهان ڪرشن ڪو چئن روپ ۾ ديڪتي هئ. اَپي تهر بچي جانتِي هو سچمچ وٽڪنڻ آ رها هئ. هر پوشيه ۾ يه بنينگي. شري ڪرشن ڀر ڪلنڪ لڳاتي هئ. وه سڀ رانگ هئ. تهر بچون ڪو پهلي نشا چڙهنا چاهيئي. شروع ۾ بهت ساڪياتڪار هوئي ٿي ڦر پڇاڙي ۾ بهت هونگي، گيان ڪتتا رمڻيڪ هئ. ڪتني خوشي رهتي هئ. پڙتي ۾ تو ڪچ پي خوشي نهين رهتي. پڙتي والون ڪو يه ٿوريئي معلوم رهتا هئ ڪ گيان ۾ ڪتتا سک هئ، پيت ڪر نه سڪي. تهر بچون ڪو پهلي يه نشا چڙهنا چاهيئي. يه گيان سواءِ باپ ڪي ڪوئي پي رشي مَني آڌ دي نهين سڪتي. لوڪ گُرو تو ڪسڪو پي مُڪتي جيون مُڪتي ڪا راستا بناء نهين سڪتي. تهر سمجھتي هو ڪوئي پي منش گُرو هو نهين سڪتا، جو ڪهي هي آتمائون، بچون، مئن تمڪو سمجھاتا هون. باپ ڪو تو ”بچي بچي“ ڪهني ڪي پڙڪتس هئ. جانتِي هئ يه هماري رچنا هئ. يه باپ پي ڪهتي هئ مئن سپڪا رچتا هون، تهر سڀ پائي پائي هو. اُنڪو ڀارت ملا هئ، ڪئسي ملا هئ وه بٽ سمجھاتي هئ. آتما ۾ هين سارا ڀارت پرا هونئا هئ. جو پي منش آتي هئ، 84 جنمون ۾ ڪڍي ايڪ جئسي فيچرس مل نه سڪي. ٿوري ٿوري چينچ هوتي ضرور هئ. تتو پي ستو، رجو، تمو هوتي جاتي هئ. هر جنم ڪي فيچرس ايڪ نه ملي دوسري سين. يه پي سمجھني ڪي بائين هئ. باپ روز سمجھاتي رهتي هئ ميني بچي، باپ ۾ ڪڍي سنشيه نهين لاڻو. سنشيه اُور نشچيه دو اڪبر هئ نان. باپ معنيٰ باپ. اِس سنشيه تو هو نه سڪي. بچا ڪه نه سڪي ڪ مئن باپ ڪو ياد ڪر

نھين سگتا هون. تهر گھري گھري ڪھتي هو يوگ نھين لڳتا. يوگ اڪير نيڪ نھين هئ. تهر تو راج رشي هو. ”رشي“ اڪير پوئرتا ڪا هئ. تهر راج رشي هو تو ضرور پوئتر هونگي. ٿوري بات ۾ فيل هوني سين ڦر راجائي مل نه سگي. پر ڇا ۾ چلي جاتي هئ. ڪتنا گھڻا ڦر جاتا هئ. نمبر وار پد هوتي هئ نان. ايڪ ڪا پد نه ملي دوسري سين. يهه بيحد ڪا بنا بنيا ڊراما هئ. سواءِ باپ ڪي ڪوئي سمجھاءِ نه سگي. تو تهر بچون ڪو ڪتني خوشي هوتي هئ. جئسي باپ ڪي ٻڌي ۾ سارا گيان هئ وئسي تمھاري ٻڌي ۾ پي هئ. بيچ اوڙ جھاڙ ڪو سمجھنا هئ. منش سرشتي ڪا جھاڙ هئ. انڪي ساٿ بنين ٿري ڪا مثال بلڪل اٽڪيوريت هئ. ٻڌي پي ڪھتي هئ همارا آدي سنانن ديوي ديوتا ڌرم ڪا جو ٿر ٿا وهه پرايلوپ هو ڳيا هئ. باقي سپ ڌرمون ڪي ٿال ٿالين آد ڪري هئ. ڊراما انوسار يهه سپ هونا هين هئ. اسر گھڙا نھين آتي. ناٽڪ ۾ اٽڪٽرس ڪو ڪي گھڙا آئينگي ڪيا! باپ ڪھتي هئ تهر پنت بن گئي هو ڦر پاون بننا هئ. تهر جانتی هو تهر جتنا سک ديکتی هو اُتنا اوڙ ڪوئي نھين ديکتی. تهر هيرو هيروئن هو، وشو پر راجيه پاني والي هو تو آڻاه خوشي هوني چاهيئي نان. پڳوان پڙهائي هئ! ڪتنا ريگيولر پڙهنا چاهيئي. اتني خوشي هوني چاهيئي. بيحد ڪا باپ همين پڙهائي هئ. راج يوگ پي باپ هين سڪلاتي هئ. ڪوئي شرير ڌاري تو سڪلاءِ نه سگي. باپ نين آتمائون ڪو سڪلايا هئ. آتما هين ڌار ڌار ڪرتي هئ. باپ ايڪ وار هين آتي هئ ڀارت بجاني. آتما هين ڀارت بجاءِ ڪر ايڪ شرير چور دوسرا ليتي هئ. آتمائون ڪو باپ پڙهائي هئ. ديوتائون ڪو نھين پڙهائينگي. وهان تو ديوتاين هين پڙهائينگي. سنگم ڀڳ پر باپ هين پڙهائي هئ پر شوتر بناني ڪي ليئي. تهر هين پڙهتي هو. يهه سنگم ڀڳ ايڪ هين هئ، جب تهر پر شوتر بنتي هو. سنيه بناني والا، ستيگ ڪي استاپنا ڪرني والا ايڪ هين سچا بابا هئ. اچا! ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌار ٿا ڪي ليئي مکيه سار:-

- (1) سنگم ڀڳ پر ڊئريڪٽ پڳوان سين پڙهائي پڙه ڪر، گيانوان آستڪ بننا اوڙ بنانا هئ. ڪي پي باپ وا پڙهائي ۾ سنشيه نھين لانا هئ.
- (2) باپ سمان لولي بننا هئ. پڳوان همارا شرنگهار ڪر رهي هئ، اس خوشي ۾ رهنا هئ. ڪسي پي اٽڪٽر سين گھڙا وا نفرت نھين ڪرنا هئ. هرايڪ ڪا اس ڊراما ۾ اٽڪيوريت ڀارت هئ.

وردان - برهمڻ جيون ڪي پراپرٽي اوڙ پرسنئليٽي ڪا انيو ڪرني اوڙ ڪراني والي وشيش آتما پو

باپ دادا سڀي برهمڻ بچون ڪو سمرتِي دلائي هئ ڪ برهمڻ بني، اهو پاڳيه! ليڪن برهمڻ جيون ڪا ورثا، پراپرٽي سنشتتا هئ اوڙ برهمڻ جيون ڪي پرسنئليٽي پرسنتا هئ. اس انيو سين ڪي وچچت نھين رهنا. اڌڪاري هو. جب داتا، ورداتا کلي دل سين پراپتيون ڪا خزانو دي رهي هئ تو اُسي انيو ۾ لاڻو اوڙ اوڙون ڪو پي انيو بنائو تب ڪھينگي وشيش آتما. سلوگن - لاسٽ سميه ڪا سوچني ڪي بجاءِ لاسٽ استي ڪا سوچو.